

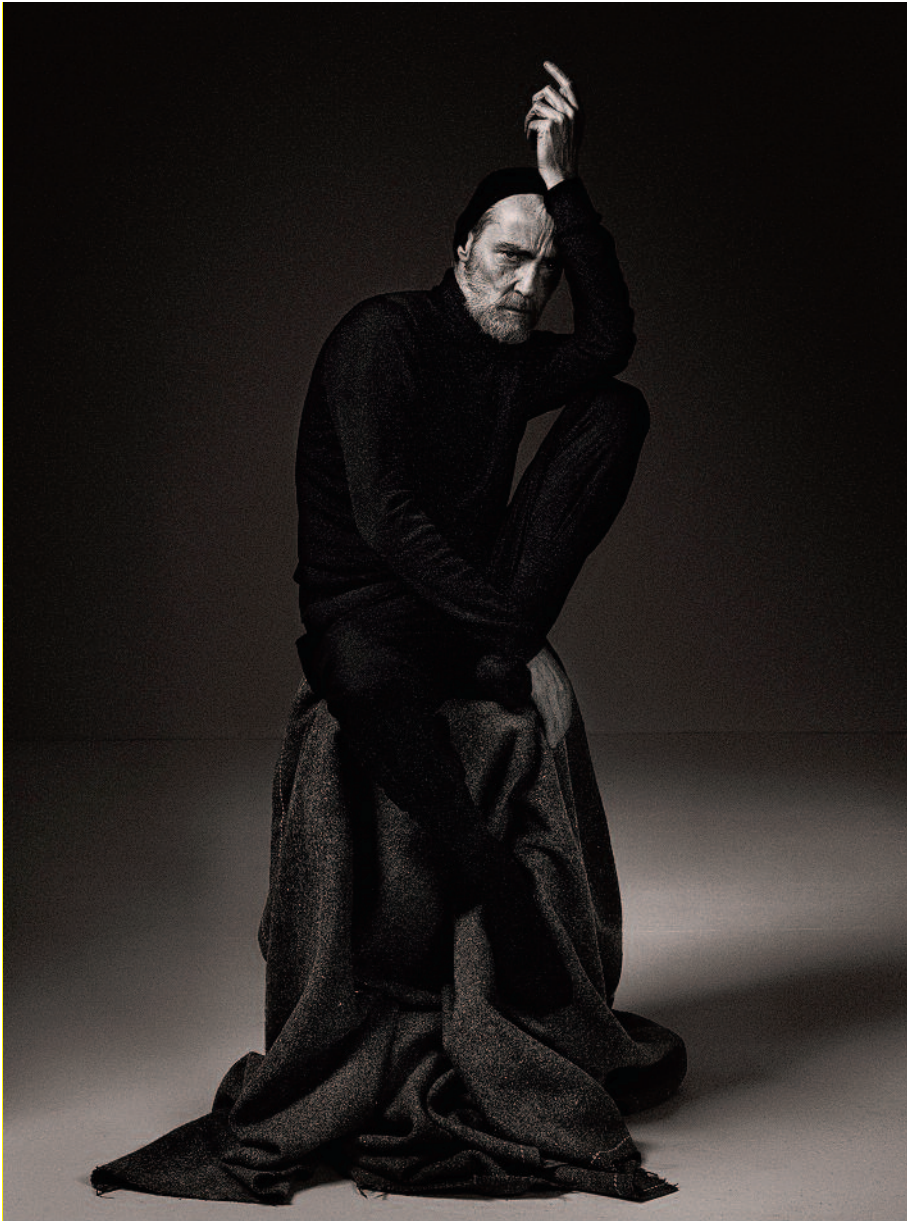
GEBORGEN

Fotograaf Dirk Lambrechts vat een ziel
onder een WOII-deken

PORTRET

MICHEL DE WINDT (55) WERKTE VROEGER
ALS TOPMODEL, EN IS NU KUNSTENAAR
EN FOTOGRAAF.

tekst LENE KEMPS
grooming ELKE BINNEMANS VOOR SISLEY

MICHEL DE WINDT

fotograaf

“Ik ben gefragmenteerd, in stukken gesplitst, al zo lang ik me kan herinneren. Zonder al te veel in detail te treden, was mijn jeugd er geen van vliegers oplaten en bloemen plukken. Ik heb er geen goede herinneringen aan. En toch sta ik elke dag met plezier op, en denk ik: ik maak er het beste van. En ooit, dat weet ik zeker, slaag ik erin om de volledige puzzel bij elkaar te leggen en weer heel te worden. Kwetsbaarheid kan ook een kracht zijn.

“De geest is sterk, het lichaam is breekbaar. Ik heb pas mijn pink en een rib gebroken en ik had een hernia in mijn nek. Ik kon nog weinig doen. Instinctief begon ik te tekenen op mijn iPad, naar het voorbeeld van Hockney. Het was als een bevrijding, door mijn tekeningen vertelde ik mijn verhalen. Art Gallery De Wael 15 is geïnteresseerd en in september volgt een tentoonstelling. Na elke val kun je rechtkrabbelen, altijd.

“Ik kan begrijpen dat mijn leven er op een bepaald moment heel glamoureuus en geslaagd uitzag: topmodel, baas van een trendy en goed draaiend café, *the toast of the town*. Ik heb mijn aandelen in dat café nog en ooit maak ik er een kunstinstallatie mee, een monument voor wat geweest is, een eerbetoon aan wilde dagen die me weinig hebben opgebracht. Hoe leeg bleek het achteraf allemaal. Dat is zeker ook mijn fout geweest. Ik heb toen veel fouten gemaakt. Verkeerde mensen vertrouwd, naar valse vrienden geluisterd. Ik heb ook niet het idee dat ik dat leven verdiende, of zelf gemaakt heb. Het is me allemaal overkomen, en ik wist dat het tijdelijk was.

“Wat blijft, is de liefde voor mijn zoon. Hij is twaalf nu. Door omstandigheden zie ik hem weinig, maar hij is mijn licht en mijn anker. Dat hij er is, vervult me met vreugde en houdt me op mijn plaats.

“Wat ook echt is, is de ontmoeting met mijn vader en zijn zus, pas vijf jaar geleden. Ik kwam in een warm stukje familie terecht, een gevoel dat ik zelden had meegemaakt.

“Met al wat ik heb beleefd, hoogtes en laagtes, blij ik optimistisch. Dat moet. Bitterheid is me vreemd. Ik heb enkele goede vrienden en wat bescheiden talenten, en daar bouw ik op. Mijn glas is altijd half vol.”